סריגים ליום סגריר

מיני מקורי זאת היא שימלת סריגת־יד הנלבשת מעל לחותלות תואמות וארוכות, בשילוב של צבעים – חום, כתום, אדום, צהוב – ואלמנטים גיאומטריים כמו פסים וריבועים.

ד סריגים תופסים עכשיו מקום טוב באמצע בעולם האופנה ובמלתחות הנשים. אם כי, כאשר החלו מעצבי־האופנה הישראליים לעצב סריגים, לא היה להם ביקוש רב בארץ. היו שחשבו שסריג זה זקן, סריג זה לא מחמיא, סריג אינו אופנתי. מעצבי־האופנה התעקשו, המשיכו לעצב וייצרו קולקציות יפהפיות, וייצאו את רובן לארצות אירופה, במיוחד לגרמניה, אנגליה ושווייץ.

הדגמים של אותם ימים היו שמרניים: חצאיות קלוש סרוגות, חולצות צרות או רחבות וז'אקטים בסיגנון מרובע. את הבגדים האלה רכשו נשים אלגאנטיות, שביקשו בגד סולידי, נעים ונוח. הצעירות לא התקרבו אל הסריגים.

בשנתיים האחרונות חלה תפנית. הסריג קיבל תשומת־לב מכל שכבות הגיל, במיוחד אחרי שהוא הפך למרכיב דומיננטי ביצירות של גדולי אופנאי העולם, בזכות העושר הרב־מימדי הגלום בו.

עכשיו סריג זה יפה, סריג זה אופנתי, סריג זה חתיכי. סריג זה גם צמוד ומחמיא.

בצבעי־גינה. מיבחר הדחליפות והשמלות הסרוגות הוא רב־גווני, הן בעיצוב, הן במירקמי החוטים, הן באי־כות.

בית־אופנה אחד, למשל, השתמש לסריגיו בכותנה מצרית, ויסקוזה ולורקס צבעוני בצבעי־גינה מרהיבים — ירוק, צהוב, כתום, אדום וציבעי־אדמה. בעלת החברה סבורה כי חדירת הסריגים לשלתחה נובעת מהקידמה הטכנולוגית, ממכונות־הייצור על־ידי מחשב.

בערב חגיגי אפשר להתהדר בחליפה הסרוגה המהממת אשר עוצבה על־ידי מירי שפיר. החליפה היא בגווני שחור ובעיטורי זהב. החולצה גדולה ורחבה והולכת וצרה בירכיים.

כותנה מצרית היא חומר־הגלם של סריג זה, בשילוב ויסקוזה ולורקס ציבעוני. החליפה, מתאימה לבעלות גוף חטוב.

מישחקי־פסים במערכת דו־חלקית בגווני כחול־לבן: חולצה גדולה ורחבה, בעלת שרוולי־עטלף בפסים.